

پر بیژی

نزار محمد سعید

بده ننگه کی پر شانازی و ژ خورازی به رسشای دا :
 - من زنجیرا هه ی نوزده لیره به . . ههر ره خه کی حهفت و بی
 نیقی . . شهش جوتیت باز نکا . . مهنته شه . . نو هنده هویرو
 میریت دی ژی . .
 - ته چ دقت ! ته ژ من پیریت ههین .
 - من گهله کیت دی ژی دقتن . . فان رۆژا بو تی من ئیکا
 خاستی ، تشیت خو نایزنه من . . من یا ژ خه لکی زانی . .
 گهلهک زیریت ژی خاستن . . ژ فان پیر . . من ژی دقتن . .
 مانه تو خودی ؟
 - بلا چ قهیدی به . . ههقی ته به . . تو بویکا مهزنی .
 - ئاخری بکه یفا خونه . . یا ل دویش دلی من نه کن . . ته ز
 ژی ریکا خو دزام .
 - دی چ که دی دای تو ریکا خو دزانی ؟
 - دی وی گم یا ژنک هه می دکن . . دی چمه مال بابی
 پالدهم !
 پاشی بلا بیسته کا بتنی بشین سهره ده ریا چار عه یالا بکن ؟
 - ما تو ل گهل خو نابهی ؟ گونه هه !

ل جهی راوه ستانا پاسی ، ل ناف پره کا ژنکا بلیفت
 بیتانوکی ، چونه سهرو ستوت ئیک . ئیکی گوته یادی :
 - ته ددانی مه بی هاقیتی دانی . . نایژی نه فه مرن . . مان . .
 تو دزانی مه چهنده فسویاتیه کا خوشا پیکفه بری . . نه هوسا
 ئیکجاری ؟
 - تو بخودی که ی هه ما تو بیژه . . ته ز چه ند جارا یا هاتیم ،
 هوین نه هاتن چ ل هه وه بکه م ؟ ما ته ز نه هه قم ئیدی پی بری
 ژه وه بکه م .
 - تو راست دیژی . . به سهری کوری خو که م تو راست
 دیژی . . من ژیر نه کره ده یکی ما چ بکه م فی عه یالی ته ز
 گریدایم . . من چ خوشی ژ بهر بخو نین .
 د پاسی دا ل دهف ئیک روینشتن . . چاوا بری کهفت ،
 ئیکی ژوان چاقیت خویت ته نی ل رو بچکی یادی گیران . .
 دهستی خوئی رويس هه تا نه نیشکی بنازکی بلند کرو نه و تلیت
 کورت ژه نگی به فری دین ستوفانکی وی را برنو گوت :
 - گهله کا لاهه . . ته چ زیریت دی هه نه ؟

- گونہا ہندی چہیہ . . گونہہ نینہ . . وللا دی ہیلہ
لسر دلی وان وہکی ہر جار . . دا قہدری من بزائن ہز
چہندم بو وان .
- دہیکی بخودی تو یا زیرہ کی . . وہی پا تو باش دپچولکی نہ
پنچاہہ !

- تو پا نہخت . . نہخت چہندہ ؟
- کیڑکی ؟

- تہوا بو تی تہ خاستی .

- ہا . . بہحسی ہشت ہزارا دکرن . . تہ تہ بہس بو برائی
وی . . مالہک زی زئی دقت ، زده رزیکہ بگرہ ہتا
سہلاجی تہ بیت .
- یا بمعاشہ ؟

- نہ نہ . . معاشی چ حالی چ . . دیژن یا کریتہ زی چ نینہ !
- خہلکی زیرہ کہہ دانی بخو دزائیت . . خولی بسہری مہ
وہر . . نہ تہم بینو نہ تہو میری مہ کری .

ہندی بیستی پڑمیری زہر تہ تہ بخار دکہفن و تہ تہ سیار دہن
بی دہنگ بون ، زویری و تہ زفرینہ سوجہ تی جارہ کا دی
شاراند :

- تہز دزائم ہندہ سالہ چ فلسی لنگدای دی ہمی ل ریکا
فی زئی مزینخن .

- کی ؟

- ہوین .

- مہ شولہ پی بہ .

- تہز د ترسم زیریت تہ بفروشن . . ہشیار بی !
چاقیت وی دسہری را فرہ ہون . . ددائیت خو چرکاندن . .
مینا سہرخوشا ، بدہنگہ کی بلند تہ تہ کی و ساگوت تہ تہ
پاسی دا تہ تہ خو کرنہ دگوہیت خودا !!

پتہ چو گوت :

- حہدی وان ہہیہ ، مادشین !

ژنکہ کا لہر سینگی وان بدہنگہ کی نزم دیژتہ ہہ فالاخو :

- تہ تہ چ بی دہ لنگہی دانی !

ہہ فالو وی لی تہ گیرا :

- نہ بناسیت وینہ . . بناسیت ہہ فالو وینہ . . وہ کی ستینگی
- تہ های زئی ہہیہ - یا دنازرینیت . . پیساتی دقت
تیکشہ نہ دہن .

- ہہوہ ہہ تکا ژ . . «بدہنگہ کی بلند گوت ، لی ہہ فالو وی
دہملدہ ست دہستی خو بدہ تی وی تہ نا» .

- تہ تہ تہ شولہ پی بہ . . بلا ہہر برہون .

- کچی نی تہز پتہ . . تہ های ژمن نینہ . . نہ شیمہ خو .
- تہ تہ کی بیژتہ تہ . . تہم نہ شین شہرہ کی دپاسی دا
بکہین . . خو دناف خہلکی دا بکہینہ تہ ماشہ . . تہم ژنو
حورمہت .

ژنکا دی جزدانکا خو زہر سینگی خو دہریخت . . دو
قچک زئی تہانہ دہر . . دقت بہری ژپاسی تہ خاری ہمی
تشتا بزائیت . . ہہریا پینجکا ددہ تہ بن . . دنازرینیت . . تہو
یا بہرسقا وی ددہت ، چ دکوشی دایہ یا دریزت . ریکی
نادہ تہ بہ تالی ، دہر قچک جوینی را گوتی :

- دا چ بیژم . . بانی وان سہریت ہہ یفا چہندی ددہ تہ تہ ؟
تہ تہ خو جارہ کی ف ہہردوو بریت خویت زرافرا تہان
گوت :

- تہز زئی و ہردگرم . . تہ تہ کی کیم دہیلہ فی . . تہز زئی بو
خو یا فیر بوم . . ناہیلیم .

عہ بایت خو ہہردووکا نولا کورکا خستینہ سہر ملیت خو . .
بی بدہ تی و دہستاو چافا دناخفن . . حہ شامہ تہ کا ہندا زئی
دچیت دی بیژی دیوانہ کا درستن .

باہہ کی تہزی ژنشکہ کتہ دوان رویچکیت مشت سپاف
خہ تی ، تہ کی ژوان سہری خوب نک ژنکا ل بہر پہنجہری ،

نه فا لهر سينگي وان روښتني هه بر... بنه رازيوني گوتې :
- تو چه نډا! حال گه رمي ! ماتو بتني د پاسي داي ؟ .. دى
بگره .. بگره وي په نجرى .. خه لك چه ندى ئي نسله
دايي !

شهرم يا چ ديژنه كورې خو :
- داي گوري ما چ تيرايه نه زى جاره كي بو خو ده ركه تم ..
ئي نه ز دخانيشه مره ! .

«ژنك ل سهر ملي خو زفرى و بگه رب گوتې» :
- چيه قاي تو دترسي خه لكى ژده رقه ي پاسي گول دهنگي ته
بيت !

شوفيري پاسي دسهر دهنگي پر برا مه كيني و قه ره بالغا
خه لكى راو مژويلا هيا وي ب پاره وه رگرتني و په رك بريني و
هاژوتني ، گول همي تشتا هه به .. ئي قام ئي غه يدى ..
هندي تزي بوي ها .. ها دى د سهر دا چيت .. نه شياخو ،
ئينا چاوال نه رده كي راوستيا - ئي دنه ينكي راسه حدكه ته وان ژ
نكا - بده نكه كي بلند كه لا خو ريت .

«خو ته حل و ترش كر .. نينو كيت خو بيت سور دانه ملي وي
ويقه بالداو گوتې» :

- دى بزفره .. په نجرى بگره .. توج تشتي داي دى ده فئ
مه گري ، خونه تو ميرى مه ؟ !

- وللا هه وه ژنكا دنيا خراب كر ! تني تشتهك مابو هه وه
نه گوتې .. دا وي زى بيژن دى !! ژكه ل تلا خول كاسيتا
مسه جلي داو دهنگي وي بلند كر .

نه ل مني نه ل ته ئي ، دى بيژى هه ر ئيكي مسه جله كا
دزكي دا ، پشتي بيهن فه دانه كا كورت ، مسه جليت خو جاره كا
دى دانه شولى :

- ته چيه خولى عه يشنهك تو ياد مري ! ؟ دياره خه سيا ته نه و
.....

ژنكا په نجره فه كرى ده فئ خوب نك هه فاللا خو فه بر گوتې :
نه ف قه سه بو وان بچه ندى تنييت ! ؟ هه فاللا وي گوت :

ليفتت خو موچ كرن و ئاخفتنا وي بري :

- خه سيا من .. چ خه سيا من .. خداما من و بچويكيت
منه .. زك ره شه كه .. دكارى ويدا نين .. من ژنكيت هوسا
نه ديتينه .. وي روزكي بائي بچويكا تومبيللا هه فاله كي خو زى
وه رگرتبو دامن بيه ته دختورى ، هيژ نه ز نه را بوم ، وي خارن
چيدكر .. زوى زوى ته باخ گرت .. نه ز ده ركه تم سه ح دكه مي
يا دسينگي تومبيللي دا خو په حن كرى ! كورې وي گوتې :

- هه وه كي بو فئ ئاسني ديژن .. هه هاى ژهندي نينه .. تو
ديني خو خو سه رقه نابهن .

نه و ژنكا دگوتې : كچي ئي .. نه ز په قيم « هاى ژ من
نينه » ته نه وو هه فاللا خو په بابون ، بريقه ئيكي گوته يا دى :
- ته بچاقي سهرى خو ديت ! ؟
- نه رى كه كو ، «هندي بمين دى عه جيبيا بينن» .
- ئي تو بخودي .. د پاسي دا .. نه و جهي هندي به د پاسي دا
وان قه سا بكن .. جه بخودي نه فه بيت هندي نه مروف وان
تزي .. ! نو كه دى بو وان چ بيژم ديه ليت ديهل .

- دادى دى كيه هي ئي ، دى چين ده رزيكي بو دانين .. خو
نه م ناچينه چ سه يرانا ! «مروفي پيلافهك ژرويت وي هه بان ، ئي